

הלכות ראש השנה תרבי"ה

אבל לעשות דין בין אדם לחבירו בודאי מצוה רבה יש לדין ולהוציא הגזילה מתחת ידו^א שכשיש דין למטה אין דין למעלה^ב ואם יש עסק שבועה ביניהם ניתוחו עד לאחר יום הכיפורים^ג:

תרגו ובו סעיף אחד:

א אף מי שאינו נוהר בכל השנה מפת של פלטר גוי (עיין ביו"ד סי' קי"ב א) מכל מקום בעשרת ימי תשובה יש לו לזהר ממנו^ד ואם אינו יכול לאפות בעצמו יכשיר את התנור שאופן בו גוים שישליך ישראל בתוך התנור קיסם אחד^ה כמו שיתבאר ביו"ד סי' קי"ב^ו מכל מקום מי שהולך בדרך אם אין לפניו פת של ישראל עד יותר מארבע מילין ממקום שהוא עומד בו ורוצה לאכול מותר לו לאכול פת של פלטר גוי אפילו בעשרת ימי תשובה כמו שמותר בשאר ימות השנה^ז כמ"ש ביו"ד שם^ח.

ויש לכל אדם לחפש ולמשמש^ט במעשיו ולשוב מהם בעשרת ימי תשובה^י וספק עבירה צריכה יותר תשובה מעבירה ודאית כי על עבירה ודאית אדם מתחרט בכל לבו אבל ספק עבירה הוא מתברך בלבבו לומר שמא לא עשיתי עבירה ואינו מתחרט עליה חרטה גמורה^{יא} והרי נשאר עונש העבירה עליו^{יב} ולכך היה צריך קרבן אשם תלוי הבא על הספק להיות יותר ביוקר מקרבן חטאת הבא על הודאי^{יג}:

ת ת"א.

ו שו"ע סמ"ו.

ז ברמ"א ובלבוש: ולפנפש. וראה עירובין ג, ב.

ח ת"א. לבוש.

ט הרב רבנו יונה ברכות א, ב) ד"ה וראו כל בו סי' סט

(לד, א). רמ"א.

י לבוש.

יא רבנו יונה שם (מבחים מה, א) ומשנה כריתות כו, ב).

יג רמ"א. לבוש.

א אחרונים. לבוש סי' תרגו. מ"א סק"א. מ"ו.

ב מדרש תהומות משפטים סי' ה. לבוש שם. מ"ו.

ג לבוש שם.

סימן תרג

א סימן זה בשוע"ר לא הגיע לדינו, וראה שו"ע ורמ"א שם

ס"ב. וראה גם לעיל סי' רמב ס"ו. סי' שבה ס"ג, וש"נ.

ב רמ"ש פ"ט סו"י יד. טור ושו"ע.

ג מנהגים (מירנא) עש"ת (ע' קד). ת"א. לבוש.

ד שו"ע ס"ט.